

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1289/2013**z dnia 11 grudnia 2013 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Mechanizm wzajemności, który należy wdrożyć w przypadku gdy państwo trzecie wymienione w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 ⁽²⁾ stosuje obowiązek wizowy wobec obywateli co najmniej jednego państwa członkowskiego, należy dostosować w świetle wejścia w życie Traktatu z Lizbony oraz orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczącego wtórnych podstaw prawnych. Ponadto mechanizm ten należy dostosować, aby przewidywał odpowiedź Unii stanowiącą wyraz solidarności w przypadku gdy państwo trzecie wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 stosuje obowiązek wizowy wobec obywateli co najmniej jednego państwa członkowskiego.
- (2) Po otrzymaniu powiadomienia od państwa członkowskiego, że państwo trzecie wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 stosuje obowiązek wizowy wobec obywateli tego państwa członkowskiego, wszystkie państwa członkowskie powinny zareagować wspólnie zapewniając w ten sposób unijną odpowiedź na sytuację, która wpływa na Unię jako całość i poddaje jej obywateli różnicowanemu traktowaniu.
- (3) Celem, do którego Unia powinna dążyć w sposób proaktywny w swoich stosunkach z państwami trzecimi, przyczyniając się w ten sposób do zwiększania wiarygodności i spójności unijnej polityki zewnętrznej, jest pełna wzajemność wizowa.
- (4) W niniejszym rozporządzeniu należy stworzyć mechanizm pozwalający na tymczasowe zawieszenie

zwolnienia z obowiązku wizowego obywateli państwa trzeciego wymienionego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 („mechanizm zawieszający”) w sytuacji nadzwyczajnej, gdy zajdzie pilna potrzeba zareagowania w celu zaradzenia trudnościom co najmniej jednego państwa członkowskiego, z uwzględnieniem ogólnego wpływu tej sytuacji nadzwyczajnej na całą Unię.

- (5) Do celów mechanizmu zawieszającego znaczny i nagły wzrost oznacza wzrost przekraczający próg 50 %. Próg ten może jednak oznaczać niższy wzrost jeżeli Komisja uzna to za mające zastosowanie w konkretnym przypadku zgłoszonym przez dane państwo członkowskie.
- (6) Do celów mechanizmu zawieszającego niski odsetek uznawalności oznacza odsetek uznawalności wniosków azylowych wynoszący około 3 lub 4 %. Próg ten może jednak oznaczać wyższy odsetek uznawalności, jeżeli Komisja uzna to za mające zastosowanie w konkretnym przypadku zgłoszonym przez dane państwo członkowskie.
- (7) Konieczne jest zapobieganie i przeciwdziałanie wszelkim nadużyciom wynikającym ze zwolnienia z obowiązku wizowego w przypadku krótkotrwałego pobytu obywateli państwa trzeciego, w przypadku gdy stwarzają oni zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego danego państwa członkowskiego.
- (8) Niniejsze rozporządzenie powinno stanowić podstawę prawną do objęcia obowiązkiem wizowym lub do zwolnienia z tego obowiązku posiadaczy dokumentów podróży wydanych przez niektóre podmioty uznane przez dane państwa członkowskie za podmioty prawa międzynarodowego, które nie są międzynarodowymi organizacjami międzyrządowymi.
- (9) Ponieważ przepisy mające zastosowanie do uchodźców i bezpaństwowców, wprowadzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1932/2006 ⁽³⁾, nie mają zastosowania do tych osób w trakcie ich pobytu na terytorium Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii, konieczne jest wyjaśnienie kwestii obowiązku wizowego odnoszącego się do niektórych uchodźców i bezpaństwowców przebywających w Zjednoczonym Królestwie lub w Irlandii. Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawiać państwom członkowskim swobodę decyzji w sprawie zwolnienia tej kategorii osób z obowiązku wizowego zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami tych państw. Państwa członkowskie powinny powiadamiać Komisję o tych decyzjach.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 5 grudnia 2013 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1932/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 23).

- (10) Rozporządzenie (WE) nr 539/2001 powinno pozostawać bez uszczerbku dla stosowania umów międzynarodowych zawartych przez Wspólnotę Europejską przed wejściem tego rozporządzenia w życie, które to umowy powodują konieczność odstępstwa od wspólnych przepisów wizowych, przy jednoczesnym uwzględnieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (11) W celu zapewnienia odpowiedniego zaangażowania Parlamentu Europejskiego i Rady w drugi etap stosowania mechanizmu wzajemności, z uwagi na szczególnie delikatną politycznie kwestię zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego wszystkich obywateli państwa trzeciego wymienionego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 oraz jej horyzontalne konsekwencje dla państw członkowskich, państw stowarzyszonych ze strefą Schengen oraz dla samej Unii, w szczególności w ich stosunkach zewnętrznych i w ogólnym funkcjonowaniu strefy Schengen, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do niektórych elementów mechanizmu wzajemności. Powierzając takie uprawnienia Komisji, uwzględnia się potrzebę politycznej dyskusji nad unijną polityką wizową w strefie Schengen. Odzwierciedla to także potrzebę zapewnienia odpowiedniej przejrzystości i pewności prawa w stosowaniu mechanizmu wzajemności wobec wszystkich obywateli danego państwa trzeciego, w szczególności poprzez odpowiednią tymczasową zmianę załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (12) W celu zapewnienia skutecznego stosowania mechanizmu zawieszającego oraz niektórych przepisów dotyczących mechanizmu wzajemności, w szczególności w celu umożliwienia odpowiedniego uwzględnienia wszystkich istotnych czynników i ewentualnych konsekwencji stosowania tych mechanizmów, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określania kategorii obywateli danych państw trzecich, wobec których należy tymczasowo zawiesić zwolnienie z obowiązku wizowego w ramach mechanizmu wzajemności oraz do określania odpowiedniego okresu obowiązywania takiego zawieszenia, a także uprawnienia do wdrożenia mechanizmu zawieszającego. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁾. W przypadku przyjmowania tych aktów wykonawczych należy stosować procedurę sprawdzającą.
- (13) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen
- w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽²⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE⁽³⁾.
- (14) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁴⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁵⁾.
- (15) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁶⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽⁷⁾.
- (16) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE⁽⁸⁾. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związane ani go nie stosuje.

(2) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

(3) Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

(4) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

(5) Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

(6) Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

(7) Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

(8) Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (17) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁽¹⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (18) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 539/2001,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 539/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy państwo trzecie wymienione w załączniku II stosuje obowiązek wizowy wobec obywateli co najmniej jednego państwa członkowskiego, zastosowanie mają następujące przepisy:

a) w terminie 30 dni od wprowadzenia w życie przez państwo trzecie obowiązku wizowego lub, w przypadkach gdy obowiązek wizowy istniejący w dniu 9 stycznia 2014 r. zostaje utrzymywany, w terminie 30 dni od tej daty, dane państwo członkowskie powiadamia o tym na piśmie Parlament Europejski, Radę i Komisję.

W powiadomieniu tym:

i) określa się datę wprowadzenia w życie obowiązku wizowego oraz rodzaje dokumentów podróży i wiz, których ten obowiązek dotyczy;

(ii) podaje się szczegółowy opis wstępnych środków, które dane państwo członkowskie podjęło w celu zapewnienia ruchu bezwizowego z danym państwem trzecim, oraz wszystkie istotne informacje.

Komisja niezwłocznie publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* informacje o tym powiadomieniu, w tym informacje o dacie wprowadzenia w życie obowiązku wizowego oraz rodzajach dokumentów podróży i wiz, których ten obowiązek dotyczy.

Jeżeli państwo trzecie postanowi znieść obowiązek wizowy przed upływem terminu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszej litery, powiadomienia nie dokonuje się lub się je wycofuje, a informacja nie jest publikowana;

b) natychmiast po dacie publikacji, o której mowa w lit. a) akapit trzeci, Komisja podejmuje, w konsultacji z danym państwem członkowskim, działania wobec organów danego państwa trzeciego, w szczególności w sferze politycznej, gospodarczej i handlowej, w celu przywrócenia lub wprowadzenia ruchu bezwizowego, oraz niezwłocznie informuje Parlament Europejski i Radę o tych działaniach;

c) jeżeli w terminie 90 dni od daty publikacji, o której mowa w lit. a) akapit trzeci, i pomimo wszystkich działań podjętych zgodnie z lit. b), państwo trzecie nie zniesie obowiązku wizowego, dane państwo członkowskie może wystąpić do Komisji z wnioskiem o zawieszenie zwolnienia z obowiązku wizowego niektórych kategorii obywateli tego państwa trzeciego. W przypadku gdy państwo członkowskie wystąpi z takim wnioskiem, informuje o tym Parlament Europejski i Radę;

d) rozważając dalsze działania zgodnie z lit. e), f) lub h), Komisja uwzględni efekty działań podjętych przez dane państwo członkowskie w celu zapewnienia ruchu bezwizowego z danym państwem trzecim, działania podjęte zgodnie z lit. b) oraz konsekwencje zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego dla stosunków zewnętrznych Unii i jej państw członkowskich z danym państwem trzecim;

e) jeżeli dane państwo trzecie nie zniesie obowiązku wizowego, najpóźniej w terminie sześciu miesięcy od daty publikacji, o której mowa w lit. a) akapit trzeci, a następnie w odstępach nieprzekraczających sześciu miesięcy w okresie nie mogącym łącznie wykroczyć poza dzień, w którym akt delegowany, o którym mowa w lit. f), staje się skuteczny lub w którym wyrażono sprzeciw wobec tego aktu, Komisja:

i) przyjmuje, na wniosek danego państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, akt wykonawczy tymczasowo zawieszający zwolnienie niektórych kategorii obywateli danego państwa trzeciego z obowiązku wizowego na okres do sześciu miesięcy. W tym akcie wykonawczym określa się datę, przypadającą w ciągu 90 dni od jego wejścia w życie, z którą zawieszenie zwolnienia z obowiązku wizowego ma stać się skuteczne, uwzględniając zasoby dostępne w konsulatach państw członkowskich. Przyjmując kolejne akty wykonawcze Komisja może przedłużać okres tego zawieszenia o dalsze okresy do sześciu miesięcy i zmieniać kategorie obywateli danego państwa trzeciego, które objęte są tym zawieszeniem obowiązku wizowego.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4a ust. 2. Bez uszczerbku dla stosowania art. 4 w okresach obowiązywania zawieszenia wszystkie kategorie obywateli państwa trzeciego, o których

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

mowa w akcie wykonawczym, mają obowiązek posiadać wizę przy przekraczaniu zewnętrznych granic państw członkowskich; lub

- (ii) przedkłada komitetowi, o którym mowa w art. 4a ust. 1, sprawozdanie oceniające sytuację i podające powody, dla których Komisja postanowiła nie zawieszać zwolnienia z obowiązku wizowego, oraz informuje o tym Parlament Europejski i Radę.

W sprawozdaniu tym uwzględnia się wszystkie istotne czynniki, o których mowa w lit. d). Parlament Europejski i Rada mogą podejmować dyskusję polityczną na podstawie tego sprawozdania;

- f) jeżeli w terminie 24 miesięcy od daty publikacji, o której mowa w lit. a) akapit trzeci, dane państwo trzecie nie zniesie obowiązku wizowego, Komisja zgodnie z art. 4b przyjmuje akt delegowany tymczasowo zawieszający stosowanie załącznika II na okres 12 miesięcy względem obywateli tego państwa trzeciego. W akcie delegowanym określa się datę przypadającą w ciągu 90 dni od jego wejścia w życie, z którą zawieszenie stosowania załącznika II ma stać się skuteczne, uwzględniając zasoby dostępne w konsulatach państw członkowskich, oraz odpowiednio zmienia załącznik II. Zmiany tej dokonuje się poprzez umieszczenie przy nazwie danego państwa trzeciego przypisu informującego, że zwolnienie z obowiązku wizowego jest względem tego państwa trzeciego zawieszane, i wskazujący okres tego zawieszenia.

Z dniem, w którym zawieszenie stosowania załącznika II wobec obywateli danego państwa trzeciego staje się skuteczne lub w którym zgodnie z art. 4b ust. 5 wyrażono sprzeciw wobec aktu delegowanego, tracą moc wszelkie akty wykonawcze przyjęte na podstawie lit. e) dotyczące tego państwa trzeciego.

W przypadku gdy Komisja przedłoży wniosek ustawodawczy, o którym mowa w lit. h), okres zawieszenia, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszej litery, przedłuża się o sześć miesięcy. Przypis, o którym mowa w tym akapicie, zostaje odpowiednio zmieniony.

Bez uszczerbku dla stosowania art. 4, w okresach obowiązywania zawieszenia obywatele danego państwa trzeciego, których dotyczą akty delegowane, mają obowiązek posiadać wizę przy przekraczaniu zewnętrznych granic państw członkowskich;

- g) każde kolejne powiadomienie dokonane przez inne państwo członkowskie na podstawie lit. a) dotyczące tego samego państwa trzeciego w okresie stosowania środków przyjętych na podstawie lit. e) lub f) w odniesieniu do tego państwa trzeciego zostają uwzględnione w bieżących procedurach bez przedłużania terminów lub okresów określonych w tych literach;

- h) jeżeli w terminie sześciu miesięcy od wejścia w życie aktu delegowanego, o którym mowa w lit. f), dane państwo trzecie nie zniesie obowiązku wizowego, Komisja może przedłożyć wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia w celu przeniesienia odniesienia do danego państwa trzeciego z załącznika II do załącznika I;

- i) procedury, o których mowa w lit. e), f) i h) nie wpływają na prawo Komisji do przedłożenia w dowolnym momencie wniosku ustawodawczego dotyczącego zmiany niniejszego rozporządzenia w celu przeniesienia odniesienia do danego państwa trzeciego z załącznika II do załącznika I;

- j) w przypadku gdy dane państwo trzecie zniesie obowiązek wizowy, dane państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia o tym Parlament Europejski, Radę i Komisję. Powiadomienie zostaje niezwłocznie opublikowane przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Każdy akt wykonawczy lub delegowany przyjęty na podstawie lit. e) lub f) dotyczące danego państwa trzeciego traci moc siedem dni po publikacji, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszej litery. W przypadku gdy dane państwo trzecie wprowadziło obowiązek wizowy względem obywateli dwóch lub większej liczby państw członkowskich, akt wykonawczy lub delegowany dotyczący tego państwa trzeciego traci moc siedem dni po publikacji powiadomienia dotyczącego ostatniego państwa członkowskiego, którego obywatele podlegali obowiązkowi wizowemu w tym państwie trzecim. Przypis, o którym mowa w lit. f) akapit pierwszy, zostaje skreślony z chwilą wygaśnięcia danego aktu delegowanego. Informacja o tym wygaśnięciu zostaje niezwłocznie opublikowana przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W przypadku gdy dane państwo trzecie zniesie obowiązek wizowy, a dane państwo członkowskie nie powiadomi o tym zgodnie z akapitem pierwszym niniejszej litery, Komisja z własnej inicjatywy dokonuje niezwłocznie publikacji, o której mowa w tym akapicie, przy czym zastosowanie ma również akapit drugi niniejszej litery.”;

- b) skreśla się ust. 5;

- 2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 1a

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 1 ust. 2, zwolnienie z obowiązku wizowego wobec obywateli państwa trzeciego wymienionego w załączniku II zostaje tymczasowo zawieszane w sytuacjach nadzwyczajnych, w ostateczności, zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Państwo członkowskie może powiadomić Komisję, jeżeli w okresie sześciu miesięcy, w porównaniu z tym samym okresem w roku poprzednim lub z sześcioma miesiącami bezpośrednio poprzedzającymi wprowadzenie w życie zwolnienia z obowiązku wizowego wobec obywateli państwa trzeciego wymienionego w załączniku II, znajdzie się w obliczu jednej lub większej liczby poniższych okoliczności, powodujących sytuację nadzwyczajną, z którą nie jest sobie w stanie poradzić samodzielnie, a mianowicie znacznym i nagłym wzrostem liczby:

- a) obywateli tego państwa trzeciego przebywających bezprawnie na terytorium państwa członkowskiego;
- b) wniosków o azyl, które napływają od obywateli tego państwa trzeciego, których odsetek uznawalności jest niski, w przypadku gdy wzrost ten prowadzi do określonych nacisków na system azylowy państwa członkowskiego;
- c) odrzuconych wniosków o readmisję, przedłożonych przez państwo członkowskie temu państwu trzeciemu, dotyczących jego własnych obywateli.

Porównania z sześciomiesięcznym okresem poprzedzającym wprowadzenie w życie zwolnienia z obowiązku wizowego, o którym mowa w akapicie pierwszym, można dokonywać jedynie w okresie siedmiu lat od dnia wprowadzenia w życie tego zwolnienia z obowiązku wizowego wobec obywateli tego państwa trzeciego.

Powiadomienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, określa podstawy, na których jest oparte oraz zawiera odpowiednie dane i statystyki, a także szczegółowe wyjaśnienie wstępnych środków podjętych przez dane państwo członkowskie w celu zaradzenia powstałej sytuacji. Komisja niezwłocznie informuje Parlament Europejski i Radę o takim powiadomieniu.

3. Komisja analizuje każde powiadomienie dokonane na podstawie ust. 2, biorąc pod uwagę:

- a) czy zachodzi którakolwiek z sytuacji opisanych w ust. 2;
- b) liczbę państw członkowskich, w których zachodzi którakolwiek z sytuacji opisanych w ust. 2;
- c) ogólny wpływ wzrostów, o których mowa w ust. 2, na sytuację migracyjną w Unii, wynikającą z danych przekazanych przez państwa członkowskie;
- d) sprawozdania przygotowane przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej, Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu lub

Europejski Urząd Policji (Europol), jeżeli w przypadku, którego dotyczy powiadomienie, wymagają tego okoliczności;

- e) w konsultacji z danym państwem członkowskim – ogólną kwestię porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego.

Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach swojej analizy.

4. W przypadku gdy na podstawie analizy, o której mowa w ust. 3, oraz przy uwzględnieniu konsekwencji zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego dla stosunków zewnętrznych Unii i jej państw członkowskich z danym państwem trzecim, działając jednocześnie w ścisłej współpracy z tym państwem trzecim w celu znalezienia alternatywnego długoterminowego rozwiązania, Komisja zadecyduje, że konieczne jest podjęcie działań, w terminie trzech miesięcy od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, przyjmuje akt wykonawczy tymczasowo zawieszający zwolnienie z obowiązku wizowego wobec obywateli danego państwa trzeciego na okres sześciu miesięcy. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4a ust. 2. W akcie wykonawczym określa się datę, od której zawieszenie zwolnienia z obowiązku wizowego staje się skuteczne.

Bez uszczerbku dla stosowania art. 4, w okresach obowiązywania tego zawieszenia obywatele państw trzecich, których dotyczy akt wykonawczy, mają obowiązek posiadać wizę przy przekraczaniu zewnętrznych granic państw członkowskich.

5. Przed końcem okresu obowiązywania aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 4 Komisja, we współpracy z danym państwem członkowskim, przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Sprawozdaniu może towarzyszyć wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia w celu przeniesienia odniesienia do danego państwa trzeciego z załącznika II do załącznika I.

6. W przypadku gdy Komisja przedstawi wniosek ustawodawczy na podstawie ust. 5, może ona przedłużyć okres obowiązywania aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 4 o okres nieprzekraczający 12 miesięcy. Decyzję o przedłużeniu okresu obowiązywania aktu wykonawczego przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4a ust. 2.

Artykuł 1b

Do dnia 10 stycznia 2018 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające skuteczność mechanizmu wzajemności, o którym mowa w art. 1 ust. 4, i mechanizmu zawieszającego, o którym mowa w art. 1a, a w razie potrzeby przedkłada wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia. Parlament Europejski i Rada stanowią w sprawie takiego wniosku zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwo członkowskie może przewidzieć odstępstwa od obowiązku wizowego przewidzianego w art. 1 ust. 1 lub od zwolnienia z obowiązku wizowego przewidzianego w art. 1 ust. 2 wobec:

- a) posiadaczy paszportów dyplomatycznych, paszportów służbowych/urzędowych lub paszportów specjalnych;
- b) członków cywilnych załóg statków powietrznych i morskich w trakcie wykonywania czynności służbowych;
- c) członków cywilnych załóg statków morskich w trakcie pobytu na lądzie, którzy posiadają dowód tożsamości marynarza wydany zgodnie z konwencją Międzynarodowej Organizacji Pracy nr 108 z dnia 13 maja 1958 r. lub nr 185 z dnia 16 czerwca 2003 r. bądź z konwencją Międzynarodowej Organizacji Morskiej z dnia 9 kwietnia 1965 r. o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego;
- d) obsady i członków misji pomocowych lub ratunkowych w razie katastrofy lub wypadku;
- e) cywilnych załóg statków żeglujących po międzynarodowych wodach śródlądowych;
- f) posiadaczy dokumentów podróży wydawanych swoim urzędnikom przez międzynarodowe organizacje międzyrządowe, których członkiem jest co najmniej jedno państwo członkowskie, lub przez inne jednostki uznawane przez dane państwo członkowskie za podmioty prawa międzynarodowego.”;

b) w ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) bez uszczerbku dla wymogów wynikających z Europejskiego porozumienia w sprawie zniesienia wiz dla uchodźców, podpisanego w Strasburgu w dniu 20 kwietnia 1959 r., osoby posiadające status uchodźcy lub bezpaństwowca oraz inne osoby nieposiadające obywatelstwa jakiegokolwiek państwa, które przebywają w Zjednoczonym Królestwie lub Irlandii i są posiadaczami dokumentu podróży wydanego przez Zjednoczone Królestwo lub Irlandię, i uznawanego przez dane państwo członkowskie.”;

4) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 4a

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 4b

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 4 lit. f), powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 9 stycznia 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 1 ust. 4 lit. f), może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 ust. 4 lit. f) wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie czterech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”

Artykuł 2

Art. 1a rozporządzenia (WE) nr 539/2001, zmienionego niniejszym rozporządzeniem, a w szczególności przepisy jego ust. 2 akapit drugi, mają zastosowanie również do państw trzecich, wobec których obywatele zwolnienie z obowiązku wizowego zostało wprowadzone przed dniem 9 stycznia 2014 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
V. LEŠKEVIČIUS
Przewodniczący
